

1854

BEREGI ÚJSÁG

TÁRSADALMI, VÁRMEGYEI ÉS KÖZGAZDASÁGI ÉRDEKŰ HETILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Beregszász, Verbőcyr 1.

Laptulajdonos: a szerkesztő.

Felolvasó szerkesztő:

Bertók Béla.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 kor. Készletek részére 5 kor. Egyes szám ára 20 f.

Hirdetési díjak:

megállapodás szerint

Társadalmi bojkott.

(b) A politikai élet forgataga felszínre vetette a társadalmi bojkott kérdését. Heves, szenvedélyes hangok hallatszottak, amelyek a legmeszebbmenő társadalmi harcra tüzeltek mindenkit azok ellen, akik a vármegye ellenállását bénítani, vagy megakadályozni merészlik. Után utólag mást sem beszéltek, mint hogy az ilyen embert ki kell küldeni a társadalomból, ki kell üldözni még a mindennapi kenyér megvonásával is. A cél ki volt kiáltva, az eskü megvolt nevezve; a harc megindult és... (Majdnem a horátiusi idézett szaladt ki a pennám alól: . . nascitur ridiculus mus.)

Senkisé tagadhatja, hogy bár a cél politikai, az eszköz mindenek fölött társadalmi. S mi most távolról sem a céllal, hanem az eszközzel akarunk foglalkozni.

Mi is az a bojkott! Az együtt érzés alapján embert vagy embereket oly eszközökkel lehetetlenné tenni, amelyek, ha nem is ütköznek a bün-

etető törvényekbe, a maguk durva vagy finom élükkel a kiközösítendő élet feltételeit metszik el. Ha egy üzlet ember, ki üzletének jövedelméből él, kihívja maga ellen üzletfeleinek a legszigorubb kritikáját s méltóvá teszi magát a bojkottra, együtt érző üzletfelei életerét metszik el, amikor megszakítanak vele minden üzleti összeköttetést s ő becsukhatja boltját, lezárhatja könyveit s mehet más életpályát keresni! Ha egy keresztyén ember szembeáll az egyház hajlíthatatlan dogmaival, kiközösítik az egyház kebeléből s mehet ha tetszik, akár pogánynak is. Az angol Bojkott kapitánytól munkások és bérlők megtagadják a munkát s a kapitány - ha tetszik - éhen is halhat! . . De hát ezek mind csak részleges bojkottok.

De mi az a „társadalmi bojkott”? A kifejezés maga is súlyos, a cselekedet azonban még súlyosabb! Készszer is meg kell gondolni, míg egyszer megcsináljuk. De ha meggondoltuk akkor meg is kell csinálnunk. A társadalmi bojkott az embernek a halálát

jelent a társadalomra, sőt magára nézve is. A kire a társadalom kimondja ezt a halálos ítéletet, az kereshet magának más társadalmat, de, különösen az intelligens ember soha sem fogja tudni kiirtani emlékezetéből annak az ítéletnek a méregfogát, bár hová meneküljön is e a nagy világon. A gyilkostól, a gazembertől undorral fordul el minden ember s ha büntetését kitéltve a földégy zugában csendes békességben meghuzza magát, ahol nem ismerik talán még boldog is lehet. Mihelyt bűnét megtudják azonban, elfordul tőle mindenki, mint a bélpoklostól s a szerencsétlen mehet megint kört, társadalmat keresni.

A társadalmi bojkott nem részleges, hanem általános. Az összes életereit eltemetni az embernek. Mint a hal, melyet az áradás után medrébe tért folyó kinn hagy a szárazon, vergődik, küzködik egy ideig s végre is elpusztul, mert életfeltételét veszítette világért sem azt akarom mondani, hogy a társadalmi bojkottnak nincs jogosultsága, mert hiszen akkor a

„BEREGI ÚJSÁG” TÁRCAJA.

László Andor.

A zilahi kir. ügyészségnek jegyzője. Lehet úgy vagy 30 éves ember. Mikor a hivatalos helyiségében vádiratot ír a Popeszcuk és Miculesluk ellen s már nagyon is sokat bevett az akták közül fel-lelészálló porból, fölközz vágja ügyési pennáját és előveszi azt a másikat, amit ha megforgat, dal fakad nyelvéből. Tiszta szerelemfakasztotta dal, amelyet csak régen irtak.

Most összeszedte szive szülőit, egybegyűjtötte meleg családi körbe s kiadta „Versek” címen. 3 koronáért vesztegeti az egészet s még hozzá izléses vászonkötetben adja. Vegye meg aki csak teheti.

Irogat már 10—12 esztendeje. S a név mégis új névként tűnik fel az olvasó előtt. De hát ilyenek a mi viszonyaink. Mit csináljon az ilyen szegény ember?

A középiskolákat Debreczenben végezte. Ott még keveset irt. Még aztán messze sem volt ahhoz, hogy verseivel a nyilvánosság elé álljon. Aztán elment Sárospatakra jogásznak. Ott már talán meg volt az önbizalma, de hiányzott a kör és alkalom ami ismertté

tegye. Később elment a zilahi törvényszékhez. Ott van ma is. Ott már kiforrott tehetsége. Irogatott is a „Szilágy”-ba, meg a nem rég indult „Független Újság”-ba. Meg is ösmerték Szilágyba, meg is szerették. De ebből áll aztán az egész. Vidéki heti lap szárnyain ugyan vajmi kevésre jut az ember. Megkedvelik otthon, észre sem veszik másutt. Közbe közbe elküldte egyik-másik versét a „Vasárnapi Újság”-nak, az „Új Idők”-nek. Azok szívesen fogadták, költők is versét a beküldéstől számitott 1—1½ év múlva. El is ment a kedve minden fővárosiakodástól. És dalolt magának, meg a vármegyéjének.

Pedig egyszer már közel állt ahhoz, hogy felkapja nevet a hír és szerzetét vigye az egész országba.

1895. szeptember 1-től 1897. jul. 1-ig együtt szerkesztették a Sárospataki Ifjúsági Közlönyt. Jogászok voltunk mind a ketten. Álmódoztunk, dalogattunk. Néha-néha kis. o. ritottunk ő verset, én meg elbeszélést is. Ki is adogattuk, amit irtunk a Közlönybe. A Közlöny 21 éves nap. Mindig meg van a maga olvasó közönsége. Az olvasók száma nem tulságosan nagy ugyan, de a közöny mégis bekopogtat az ország sok részén.

A Közlöny egyik olvasója volt ifj. Janisch Lajos diák ember. Legelőbb 1899-ben

Rozsnyón az volt. Levelezésben is álltam vele, merhát ő szorgalmasan levelezett velem, bár én őt sem azelőtt, sem azóta nem ösmerem. Mint hallok később a beregszászi postánál is alkalmazásban volt. Igaz-e nem tudom.

Ifj. Janisch Lajos összeszedte a mi verseinket. Változatosság kedvéért szedett a máséiból is. Összeírta a verseket egy könyvbe s beküldte Jókainak.

Az aranyzivű mester irt erre a „Magyar Hírlap” 1899. május 24-i számába (IX. évfolyam 141. szám, egy tárcát; „egy új költői tehetség” címen. Felmagasztalta benne ifj. Janisch Lajost tüneményes módon. Ajánlotta az irodalmi körök figyelmébe, mint eredeti, nagy tehetséget.

A beküldött versek közül a legjobban feldicserte a „Vén falióra” c. költeményt, melyet a nagy ember elejétől végig maga másolt le, hogy a „Magyar Hírlap”-ban közöltesse. Három nappal utóbb irt aztán néhai nagy Jókai egy másik tárcát ugyanott „Csatlakozás” címen. Ifj. Zsoldos Benő barátunk, aki 1899-ben a Közlöny szerkesztője volt, leleplezte az „irodalmi szarkát.” Ekkor kitűnt az is, hogy a „Vén falióra” a László Andor remeke.

Ez igen jó alkalom lett volna arra, hogy László Andor felránduljon Budapestre,

Sirolin

Ellen az érvényes és a tesztelés, megalkotott a köhögést, vándorlást, éjjeli izmokat.

Tüdőbetegségek, hurutok, szárazköhögés, skrofúlozis, influenza ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mindhogy értéketlen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkit „Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc).

„Roche”

Kapható orvosi rendelésre a gyógyszerárakban. — Ára üvegentint 4.— korona

gyilkost is futni hagynám! Van, föltétlenül van! De ez ultima ratio! És az utolsó mentő eszköz használatba vételét sokszor meggondolja az ember. S ha meggondolta, és szükségesnek itéli, akkor használja is.

A társadalmi bojkott nem játékszer, hanem veszedelmes fegyver, melyet alkalomadtán kell is használni. De ha mi a forumon, a tanácskozó termekben a társadalmi bojkott gondolatát szónoki figurának használjuk, a való életben pedig csendes mosolylyal mondjuk: „ah! nem úgy értettem én azt”, akkor az élet csorbitjuk meg ennek a veszedelmesen éles fegyvernek s végzetes pillanatokban a mikor igazán, szükségünk volna rá, nem vehetjük hasznát, mert hitelét, élet vesztette!

Pedig senki nem tudja, mit rejt az idő titokzatos méhében?! A keserű órák helyett jöhetnek végzetes percek is, s akkor úgy találunk járni a társadalmi bojkottal, mint az egyszeri pástorgyereket, a ki nehányszor „farkast” kiabálva kicsődítette a falu népét hiába, s a mikor igazán farkasok támadták meg, senkisémet hitt neki s bizony belepustult!

A mitől az Isten mentsen meg!

A Szilveszter esti hangverseny.

Elég későn ugyan, de végre mégis elkezdődtek a téli mulatságok. Más években ilyenkor már 2—3 mulatságon is tul voltunk. Az idei télen ez volt a legelső. A „Bereg megyei irodalmi és műpártoló egyesület” kezdeményezésére állítottok össze működve lőnk egy öt számból álló oly csinos programot, melyet élvezet volt végig hallgatni, mely igazán kellemes, szórakoztató Szilveszteri estét nyújtott a szép számban egybegyűlt érdeklődőknek. Nem a magas művészi színvonal volt az, amit ki kell emelnünk az egész hangversenyből, — ezt állítani túlzás volna s nem hiszem, hogy ne lenne csak egy ember is, aki nem nevetne rajta. De azt a legkomolyabban állítom, hogy minden számot határozott tudás, izlés és legalább is művészi érzék jellemzik.

Az első számot Gáthy Zs. gondná zongorajátéka foglalta le. Nagy feladat volt, amibe belefogott Beethoven „Pathétique”-jét nem akárki meri eljátszani. Oly derekasan megfelelt annak, amire vállalkozott, hogy a szakértőket őszinte bámulatba ejtette. S az

igazi hatás a művészetben ott kezdődik, ahol a mestert a nagy közönség meg nem érteni kezdi. Ezt pedig annál a számmal alkalmunk volt bőven tapasztalni.

Másodiknak Szabó Mariska lépett a deszkákra, aki egy Heyde-románcot énekelt. Igen kellemes hangja van, úgy cseng, mint az ünnepi harangszó. Az az általános tapsvihár, amely a befejezést követte, s amely kikövetelte az „ujrá”-t is magának, bebizonyította, hogy ez a szám is rendkívüli mértékben rászolgált a tetszésre. Akár a nehezebb műveket, akár a könnyebbeket, de érzéssel teltebb magyar dalokat hallottuk, nem tudtuk eléggé sajnálni, hogy már vége van a számnak. Benda Géza zongorakiséréte méltó játék volt a szép énekhez.

Kiemelkedő pontja volt az estének Linner Jenő szavalata. Ismeretlen szerzőtől dött elő egy régi szép kuruc ének. Ha felemlitem, hogy a költemény a 200 év előtti stílusnak egyik remek példája, el lehet képzelni annak is, aki jelen nem volt, hogy mily nehéz lehet egy ilyen ének jól előadni. Ehhez nem páthosz kell, hanem tudás. Föllengzően szavalni akárki tud, de úgy ahogy ezt a költeményt kell, úgy ahogy Linner Jenő tud azt közönséges tehetség meg nem képes tenni. Igazi gyönyörűséggel hallgattak.

Kánya Sándor folytatta ezután hegedűn a műsort Beriot I. koncertjével Gáthy Zsigmondné zongorakiséréte mellett. Semmi is sem maradt el a többi szereplő mögött, ugyanaz a kitüntető elismerés illeti meg őt is mint bármelyik más társát. Őt is ismételték, sőt percek múlva is visszahívták a deszkákra; kár, hogy a hatalmas megnyilatkozót közönségnek nem engedték és nem ismételték meg játékát.

Az utolsó számot illetően ifj. Janka Sándor meg fog engedni nekem egy gorombaságot. En az ő dalait társaságban már annyiszor hallottam, és az elragadtatással már annyira vagyok, hogy kuruc dalai ezuttal már nem kellettek bennem meglepetést. Valar. i különös kellem van a hangjában, amit meg nem unna hallgatni az ember egy egész estén át. Dalai méltó befejezést voltak a műsornak, csattanó véget kölcsönöztek neki. Nagy elismerés illeti a rendezés körül a műpártoló szakosztály fáradhatatlan, buzgó elnöknőjét, Benda Kálmánét is, aki minden egyes ilyen alkalommal páratlan példát mutat arra az önzetlen odaadásra, amit a siker érdekében elkövet. Valóságos lelke ő a társas életnek, amely nélküle talán ma holt ponton nyugodna. Ifj. Janka Sándor és Linner Jenő urak szintén sokat fáradtak a rendezés körül. Nekik is két kézzel szórjuk a nyilvános elismerést.

A hangversenyt reggelig tartó tánc követte. Az anyagi és erkölcsi siker a hozzájuk fűzött reményeket teljesen kielégítették.

Horthy István.

VÁRMEGYE. VÁROSOK.

Vármegyei közgyűlés. December 29-én ismét közgyűlést tartott a vármegye törvényhatósága. A közgyűlést Gulácsy István dr. alispán hívta össze s napirendre a főispán eskütételét tűzte ki. Előzőleg sürű távirat váltás folyt az alispán és beügyminiszter között. Az alispán jelentette a miniszternek, hogy amiótan Soós Zoltán dr. nem jelent meg a dec. 21-én 10 óra összehívott közgyűlésen, utasítsa a főispánt, hogy az e napra hívott gyűlés előtt tegye le főispáni esküjét. A miniszter pedig értésére adta az alispánnak, hogy a főispán dec. 21-én még 9 órakor letette az esküt s nincs szükség újabb eskütételre. Gyönyörű állapot! Fölfelé van főispán, lefelé nincs. A miniszter ismeri, a vármegye nem ismeri. Olyan, mint Mohamed koporsója. Két egymással ellentétes harcban álló akarat között lebeg. Természetes, hogy Soós Zoltán dr. nem jelent meg a közgyűlésen, de egy iratában kegyesen megengedte, hogy a bizottsági tagok összejöhetnek s egyuttal abban a kellemes ajándékban részesítette az értekezőket, hogy a kilátásba helyezett karhatalmat velök szemben nem fogja igénybe venni. Az értekezők azonban mégis csak közgyűlést tartottak az alispán elnöklésével, a ki bejelentette, hogy a főispán az eskütételről fölvetett jegyzőkönyvet megküldötte neki, de azt el nem fogadta s nem adott helyet az irásnak sem a levél- sem az iratárban. Ezután a közgyűlés kimondta, hogy miután a főispán az eskütétele végett ezen a közgyűlésen sem jelent meg, őt a vármegye törvényes főispánjának el nem ismeri. A beügyminiszter ama határozata ellen, a melylyel az alkotmányvédő bizottságot feloszlatta, annak működését betiltja, fölír a vármegye az országgyűléshez. Az 1906 ik évi legtöbb adót fizető bizottsági tagok névjegyzékének megállapítása után a közgyűlés véget ért. Itt említjük meg azt, hogy a főispán a közgyűlést megelőző napon Beregszászba érkezett. A közgyűlés napján azonban — úgy értesülünk — nehezen jutott ebédhez, mert a cseléd kezéből kiütötték az ételes kosarat. A második ebédet aztán a karhatalom védelme alatt szállították fel. Ebéd után csendőrök sorfala között kihajtatott az állomásra s elutazott.

A városi képviselő testület kiegészítése. December 22-én egészítették ki szavazás útján a város képviselőtestületét 20 rendes és 10 póttaggal. Megválasztottak: I. kerületben: Meisels Vilmos, Linner Bertalan, Mermelstein Mór, Veisz Lébi rendes, Ferenczy István, Farkas József póttagokká. II. kerületben: dr. Reisman Simon, Ekkel Elemér, Mermelstein Márton, Kovács Ferenc rendes, ifj. Vass Bálint, Lőrincz Sándor póttagokká. III. kerületben: Balás János, dr. Klein Jenő, Grünfeld Salamon, Kroó Jakab rendes, Schür-

összeösmarkedjék Jókai révén egy csomó halhatatlanság csinálással és megalapítsa jövőjét. Hanem ő e helyett megvette a „Magyar Hírlap” említett 2 számát — amit én is kegyelettel őrzök — beledugta az íróasztalába, vagy ládája — ez már a módtól függ — és nagy örömmel írta nekem, hogy „olvastad”?

Hát biz én olvastam százszor is, ha egyszer olvasom el csak, akkor sem feledem el soha. De mit ér ha a többi sok-sok ember egyszer sem olvasta. Vagy ha olvasta is, nem hasznára és hasznunkra olvasta, hanem csak unalom kergetőül.

Igy aztán nem is lesz belőle hi és költő. talán soha. Vagy csak halála után. Dehát akkor inkább, csak minél később legyen belőle neves ember.

Mindezek bizony nem tartoznak a bírálatra. Dehát akartam is én bírálatot írni róla? Mit bírálnék én az ő versein?

A „Versek” igazi szép versek. Egyszerűek, mint a mezei virág. Nem csapdossák az eget, nem ráznak velőt és nincs benne illata a színeknek. Az ilyesmikhez László Andor nem ért. Betölti szívét egy hangulat, papírra veti érzéseit s mi észrevétlenül bekerülünk abba a hangulatba. Elszomorodunk, ha busongva sír a hur, a szerelem mozog bennünk, ha azokat a szelid, de mégis tüzes dalokat olvassuk, rágondolunk édes anyánkra, amikor anyjáról ír, vágyunk a szelid családi

körbe, amikor ő abba vágyakozik s imádással gondolunk hazánkra, ha hazafias költeménye kerül elénk.

Lehet ennél többet is írni egy verseskönyvről? Ha csak egy szép verset ír is valaki, már akkor is költő, hát ha minden dolga olyan, amibe betelődött szerető szíve, nemes lelke? Ha sohasem láttuk, mégis megszeretjük, amint kötetét átlapozzuk?

„A vén falióra”, „Első csók”, „A mi falunkból”, „Régi pajtasaimhoz”, „Holtom után” c. verseit lapunk már közölte a múlt évben. Csak úgy találomra ideírom 2 versét.

Kurucnó.

Nagy fekete felhő,
Borul le a földre;
A mi szép országunk
Sira'omnak völgye,
Nagy fekete felhő
Bánatunkból támadt:
Bujdosó Rákóczi
Elhagyta hazánkat.

Nem lesz a magyarnak
Már fölvirradása
Sírunkat a német
Mind mélyebbre ássa,
Minden reményeségünk
Az Isten elvette,
Bujdosó Rákóczi
El van már temetve.

Szeretném . . .

Szeretném, ha volna hatalmam
A csillagokat összeszedni,
Hogy a sötét menyboltozaton
Azokból rakjam nevedet ki.

Szeretném összeszedni minden
Dalos madarát az erdőnek
Hogy messzizengő dalaikban
Mondanának himnuszt felőled.

Szeretném összeszedni minden
Szép lányát a kerek világnak:
Volna-e egy hozzád hasonló,
Kiért odaadni tudnának?

Szeretném összeszedni minden
Férfi szívét egy nagy seregbe:
Tudnék-e köztük olyat lelmi,
Mely mint az enyém, úgy szeretne?

Szeretném összeszedni minden
Síró felhőjét a nagy égnek!
Van-e azoknak annyi könnye,
Amennyit én hullatok érted?

Még csak annyit, hogy a 3 k. előfizetési díjat Seres Samu zilahí könyvkiadónak, vagy a szerzőnek kell megküldeni.

Kubowich Géza.

ger Ferenc, Katz Ignác póttagokká. IV. kerületben: dr. Meisels Herman, dr. Kálmán József, ifj. Kroch József, Prerau Márton rendes, Kroch Izsák, Preznánszky György póttagokká. V. kerületben: Zsurki József, Balla Sámuel, Pap József, Debreceni Pál rendes, Cseh Bertalar., Ujvári József póttagokká.

Egy megbízás elvonása. A Munkács irja: Mély sajnálattal értesültünk arról a hihetetlennek hangzó híresztelésről, hogy a belügyminiszter Nuzser Lajos dr. kórházi igazgatótól az állami gyermekmenhely igazgatói állását annak bizalmi természetére való hivatkozással, megvonta. Ez az intézmény legnagyobb részét Nuzsernek köszöni létesítését s a hír első pillanatában mindenki politikai vonatkozásokat keresett a miniszter e feltűnő rendelkezésében. Ezt a feltevést ma már igazoltnak mondhatjuk s a Nuzser egyénisége nem riadt vissza tőle, hogy politikai gondolkodásának ily szokatlan, sőt megdöbbentő következményeit férfiasan elviselje. A miniszter egyidejűleg Fried Aladár drt, az intézet eddigi másodorvosát, bizta meg az ügykezelés átvételével és az igazgatói teendőket ellátásával.

VEGYES HIREK.

A „Beregi Ujság” részére szánt kéziratokat, szóbeli tudósításokat, hirdetési megbízásokat és előfizetési pénzeket a református templom udvarban levő szerkesztőségi és kiadóhivatali irodánkba (Verböci-tér 1 sz.) kérjük küldeni, illetőleg beadni. A „Beregi Ujság” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Egyszersmind kérjük lapunknak is olvasóit, hogy az új negyedév beálltára való tekintettel előfizetéseiket megújítani szíveskedjenek. Mindazokat pedig, kik előfizetési díjaikkal hátrálékban vannak, értesítjük, hogy ha a kintlevő előfizetéseket postafordultával be nem küldik, részükre az ezután megjelenő példányokat nem expedáljuk.

Kinevezés. A pénzügyminiszter Mangesius Ödön trencsényi pénzügyőri főbiztost pénzügyőri felügyelővé nevezte ki Nyiregyháza állomáshelylél s Szabolcs-Bereg-Ung és Ugocsa vármegyékre kiterjedő hatáskörrel.

Előléptetés. A vall. és közokt. miniszter Rodt Lajos beregszászi Szántó Soma, Makoviczky György munkácsi áll. főgimnáziumi tanárokat a VIII. fizetési osztály 3-ik fokozatába léptette elő.

Nyugalomba vonult lelkész. Lécdeczy Adorján csapi r. kath. lelkész e hó 1-étől nyugalomba lépett s Munkácsra költözött, hol mint fegyintézet lelkész régebben hosszabb időt töltött.

Uj közjegyző. Az ujonnan szervezett fehérgyarmati közjegyzőségre az igazságügyminiszter dr. Sternberg Gyula nagykarolyi kir. közjegyzőhelyettesét nevezte ki.

Eljegyzés. Dr. Waisbecker Gyula, a vármegyei közkórház osztályorvosa 1905. december 24-én jegyet váltott Paksy Ilonával.

Jótevény adomány. Kohner Alfréd a csikógorondi községi elemi népiskola szegénysorsu tanulóinak felruházására 100 koronát adományozott. E követésre méltó jó cselekedet nem szorul dicséretre.

Színház. Üres padok előtt játszik a társulat. Alig egy-két estén gyűlik össze nagyobb közönség. Meglátszik a színházon,

hogy a szezon végnapjait éli. Az esték a színészek legjobb igyekezte dacára unottak, azzá teszi őket az érdeklődés hiánya. Ezen a héten csak a „Bolygó görög”-nek, meg a „Mongodin ur feleségé”-nek volt nagyobb közönsége. Még csak egy-két előadás és és többé nincs színházunk. Nem lesz isten tudja, meddig? Jövő számunkban még beszámolunk egy két benyomásról, amit az ezidei szezon tanulságaképpen szereztünk s azután a színi tudósító is leteszi a tollat, hogy pihenjen az újabb küzdelemig, melyet az uralkodó copf ellen kell folytatni, s amely mint észrevettük, kihívóan hívalkodik azzal, hogy ő copf, nem pedig a haladás és felvilágosodás zászlóvivője.

Gör. kath. egyházi könyvek. A hazai görög katolikusoknak egyházi, korális könyveiket mindeddig Lembergől kellett hoztatniok. Most 200.000 kor államsegély lehetővé teszi azt, hogy e könyveket hazánkban nyomtatgják magyar és ruthén nyelven. Mielőtt az megtörténne, az egyházi korális könyveket revidálja egy bizottság, a melynek tagjai a munkácsi egyházmegyéből Firczak Gyula püspök, Balog Mihály prépost vikárius, Lengyel Endre h-dorogi prépost vikárius, Melles Emil budapesti lelkész, dr. Hadzsega Bazil ungvári theol. tanár. Gebé Péter ungvári főgimn. tanár, Bányai Jenő m.-szigetűi hittanár, Medvigy Mihály itélőtáblai tanácselnök.

Köszönet nyilvánítás. A földművelésügyi miniszter mindazoknak, akik a nem régen Munkácscon rendezett mezőgazdasági kiállítás sikerét előmozdították, köszönetét nyilvánította.

Változás két szerkesztőségben. A most megindult „Munkácsi Hírlap” szerkesztőségében változás állott be. Dr. László Ferenc felelős szerkesztő, — a kit a munkácsi határrendőrséghez fogalmazóvá neveztek ki — megvált a laptól s a szerkesztésért ideiglenesen Fried Géza felelős. — Hessenstein Aladár gróf az „Ugocsa” társszerkesztője január 1-től megvált a nevezett laptól.

Meghívó. A „Közgazdasági Bank” székhelye Beregszász céggel alapítandó pénzügyintézet alakuló közgyűlésére, mely az 1906. évi január 10-én d. e. 1/2 11 órakor Beregszászban a „Bereg megyei Casino” nagytermében lesz megtartva, — tisztelettel meghívjuk a t. részvényeseket. Beregszász, 1906. január 3. Az igazgatók.

Halálozás. Vettük a következő gyászjelentést. A munkácsi állami elemi fiúiskola tanítótestülete fájdalommal tudatja, hogy egyik szeretett tagja, Reich Mór életének 49-ik, buzdó mőködéses 26 ik évében folyó évi január hó 1-én éjjel elhunyt. A temetése folyó hó 3-án délelőtt 10 órakor lesz. Munkácscon, 1906. január 2-án Nyugodjék békével.

Uj találmány. Munkácsi Antal nagybereznai áll. tanító önműködő, veszélytelen, fuvás nélkül oltó s könnyen tisztán tartható lámpacsavart talált föl, a melyre már szabadalmat is kért.

Hirdetmény Tudomására hozom a város lakosságának, hogy a Verkehidon gyakorolt vámszedési jog vámtarifáját 131-6440 1905. szám alatt hozott határozatával a képviselőtestület következőkép módosította. „A letelepedett és polgárosodott városi lakosok kik adót és közpótadót fizetnek, az általok termelt, készített vagy bárhol vásárolt és saját vagy fogadott szekereiken szállított cikkek termények. természetűek és anyagok után hidvámot még azon esetben sem fizetnek, ha azokat kereskedelmi célokra szállítják.” E szerint tehát az adófizető városi polgárok

a hidvám fizetés alól mentesek. Ezen rendelkezés 1906. január 1-én lép életbe. Beregszász 1905. évt december hó 27-én. Gáthy, polgármester.

Aranybánya Máramarosban. A máramarosmegyei Breznek községben az odaváló gör. kath. lelkész Rakovszky Cirill aranyércre talált. A vegyvizsgálat eredménye az, hogy métermázsánként 175 gramm, tehát elég gazdag arany és ezüst tartalmat állapítottak meg. Most azon munkálkodnak, hogy az arany és ezüst bányászatát minél előbb megkezdjék.

Farkasok garázdálkodása. A hideg tél a duvadakat leütötte a hegyek közül a sikra. A napokban öt ordas farkas a dédai hegy tájékán üzőbe vett két gyalogos embert, akik futva menekültek meg. A vadászok, sőt a hatóság figyelmét is felhívjuk e körülményre.

Köhögés, rekedtség és meghülés ellen a legjobb háziszsernek bizonyult a Halápi féle vasméz-szőrp, mely kiváló gyógyhatásának elismerésül a londoni kiállításon arany éremmel lett kitüntetve.

E számért lapunk főmunkatársa **Bary Gyula**, felelős.

Esődtömegből vett áruk eladása

Gyári áron alul.

Van szerencsénk a m. t. közönség szíves tudomására juttatni, hogy az összes üzletünkben található esőd-árve részen beszerzett rőfös- és divatcikkeket u. m.: **vásznak, kanavászak, férfi- és női ruha kelmék, ágy- és asztaltakarók, férfi- és női ingek, gallér, kézelő, nyakkendő** stb. stb. gyári áron jóval olcsóbban elárusítjuk.

Tisztelettel

Winkler és Friedmann,

1-10

ezelőtt Winkler Mór.

Szabott árak. Csakis készpénz fizetés mellett.

Tüdőbajt,
köhögést, elnyárást, erős
meghűlést gyógyít.

Halapi-főle
Hársta-szőrp

1 egy üveg ára 5 korona

Kapható:
„Apostol-gyógyszertárban”
Bpest, József-körtút 63. sz.

„ANGYAL” gyöngyvírág-crém.

Hozzávaló szappan-ára 1 korona.

„ANGYAL” GYÖNYVIRÁG-CRÉME

Kapható: Reichard Jenő

„Angyal” gyógy-
szertára. Beregszász
(Eöcskai utca.)

és mindennemű arctisztítálatansá-
got pár nap alatt eltünttet az
a bőrnek fehér, üde
szint kölcsönöz.

„ANGYAL” gyöngyvírág-crém.
Gyöngyvírág hölgypor ára 1 kor.

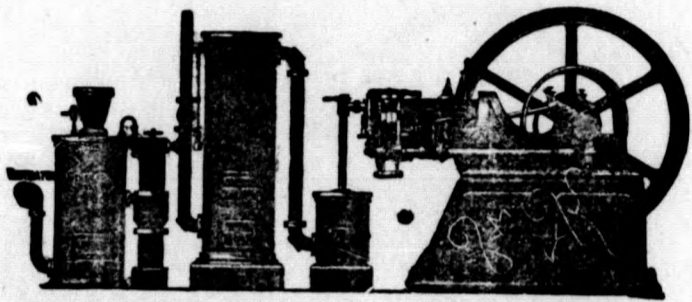
Figyelem! Figyelem!

Értesitem a nagyérdemű közönséget,
 hogy **vendégszobát**
 rendeztem be, melyben bárki minden igényt
 kielégítő szállást kaphat.

Beregszász, 1905 november.

Krausz József
 a „Vasuti” vendéglő- és kávéház tulajdonsa.

Olcsó árak!
 Előzékeny kiszolgálás!

Eredeti OSERS és BAUER motorok
BUDAPEST VI. Podmaniczky-utca 18.
 Motorgyár és vasöntöde Bécs.

Benzin- és petroleum-motorok és iocomobilok, szivó-gáz-motortelepek
 2-3 fill. üzemköltséggel. — Kedvező fizetési feltételek. — Elsőrangú
 gyártmány. — Költségvetésarjegyzék ingyen.

Egy jókarban
 levő **régi ZONGORA**
 olesón eladó. Hol? megtudható a kiadóban.

2514. kig. 905. sz.

Faeladási hirdetés.

Közírré teszem, hogy Nagyberég község tulajdonát
 tevő „Lapos és Bükk” nevű erdők folyó évi vágás terü-
 letein kijelölt fák szálaenként, illetve rakásonként és cso-
 portonként nyilvános árverésen azonnali fizetés mellett a
 helyszínén elfognak adatni.

A „Lapos” erdőn kijelölve, levő 116 drb. műszaki
 célokra alkalmas tölgyfa becsértéke 4561 kor. 89 fillér
 ennek eladása **1906 évi január hó 11-én délelőtt 8**
órától kezdődő árverésen fog eszközöltetni.

A Bükk erdőn kivágva levő 144 rakás 848 kor. 25
 fillér értékű galy és fekvő fa, továbbá 426 csoport 1322
 drb. 7637 kor. 05 fillér becsértékű tölgy és bükkfa
1906. évi január 15, 16, 18, 19 és 20-ik napjain min-
 dig délelőtt 9 órától kezdődő nyilvános árverésen elfog-
 adatni.

Az árverés egyéb feltételei irodámban megtekint-
 hetők.

Nagyberég, 1905. december 26.

Szendrey Lajos, körjegyző.

A beregszászi királyi tör. énszék mint telekkönyvi hatóság
 9923/1905. tkv. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A beregszászi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság
 közhírré teszi, hogy dr. Kubovich Géza csódtömeggondnok végre-
 hajtónak Szarka Károly végrehajtást szenvedett elleni 43 korona
 10 fillér s járuléka iránti ügyében a beregszászi királyi törvény-
 szék területén levő tivadari:

1. 55. sztkvi 152. hrsz. egész ingatlanra tehát a tulajdo-
 nostársak illetőségére is 56 koronában,
2. 55. sztkvi 202. hrsz. egész ingatlanra tehát a tulajdo-
 nostársak illetőségére is 46 koronában,
3. 55. sztkvi 563. hrsz. egész ingatlanra tehát a tulajdo-
 nostársak illetőségére is 12 koronában,
4. 110. sztkvi 682, 683, 769, 247, 327, 367, 384, 423.
 hrsz. ingatlanokból Szarka Károly illetőségére 549 koronában,
5. 140. sztkvi 632, 97, 318, 323, 370, 372, 399, 416, 418, 488,
 506, 549, 568, 673, 737, 764, 824. hrsz. és Szarka Károly nevé-
 n álló ingatlanokra 2572 korona már megállapított kikiáltási árban
 az árverést elrendelte, hogy a fentebb jelzett ingatlanok az **1906.**
évi február hó 27. napjának d. e. 10 órájkor Tivadar
 község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított
 kikiáltási áron alul is elfognak adatni.

Árverelni szándékozók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának
 20% át készpénzben vagy másfélannyi értékű óvadékképesnek
 nyilvánított értékpapírban a kiküldött kezéhez bánatpénzül letenni
 vagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek bírói
 letétbe helyezését igazoló elismervényt a kiküldöttnek átadni.

Beregszász, 1905. évi december hó 6-án.

Szilágyi, kir. törv. bíró.

4443/1905. tk. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az ilosvai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré
 teszi, hogy Iczkovic Mihály végrehajtónak Hadzsega Iván Iváné
 illetve Onizkó Mihály végrehajtást szenvedett elleni 79 kor. 90
 fillér tőkekövetelés s jár. iránti ügyében az ilosvai kir. járásbíró
 területén levő Kövesd község határában fekvő a kövesdi 104.
 sz. tkvben A. I. 482, 110, 79, 109, 271. hrsz. és közös legelő
 illetőség, mely Hadzsega Mária Iváné, Hadzsega András Andrásé,
 Hadzsega Julcsa Andrásé, Hadzsega Mária Andrásé, Hadzsega
 Iván Andrásé, Hadzsega Vaszyly Andrásé, Onizkó Mihály nem
 adósok és az adós Hadzsega Hadzsega Iván Ivánról átiratott és Onizkó
 Mihály nevében áll az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §. V. pontja alaj-
 ján egészben a C. I. és 2. sorsz. a Hadzsega András és Onizkó
 Háfia javára bekebelezett holtiglani lakás és tartás szolgálmi jogá-
 nak épségben tartásával 1000 korona, a kövesdi 333 sztkvben
 A. I. 708. és 707. hrsz. a foglalt Hadzsega Iván Ivánú nevében
 állott, de Onizkó Mihályra B. 9. sorsz. a. átirat illetőség a
 C. I. és 2. sorsz. a. szolgálmi jog fentartásával 150 korona ezen-
 nel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendeli és hogy a
 fentebb jelzett ingatlan az **1906. évi január hó 22-ik nap-
 jának d. e. 10 órájkor** Kövesd község házában megtartandó
 nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fog-
 nek adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan kikiáltási ár-
 nak 20%-át készpénzben vagy másfélannyi értékű óvadékképes
 értékpapírban a kiküldött kezéhez bánatpénzül letenni, vagy az 1881.
 LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt
 elhelyezéséről szóló kiállított szabályszerű elismervényt a kiküldött-
 átadni.

Ilosva, 1905. november hó 3-án, kir. járásbíró mint tkvi
 hatóság.

Rónay György, kir. járásbíró

FOGADÓ Országos vendég-
 lős és pincérszak-
 közlöny Legelter-
 jedtebb és hirdetésekre legalkalmasabb
 szaklap. — Szerkesztőség és kiadóhi-
 vatal: **Budapest, VIII. kerület**
Kerepesi-ut 13. szám.

Az Aradi és Csanádi Egyesült Vasutak Cementgyára Gurahonczon
 szállít lassan vagy gyorsan kötő

PORTLAND-CEMENTET,

mely a Magyar Mérnök és Építész Egylet által megszabott normáliákat **70-80 %**-al felülmúlja.
 Továbbá elad saját szabálmazott **hornyolt cement-tető-**
 rendezere szerint készült **cserép-gyártó gépeket,** melyekkel **tetőcserép-szükségletét fakeskedők, vállalkozók,**
A készítés pár nap alatt megtanulható, a gépek hordozhatók, a
cserepek szabályosak, könnyűek, jól fednek és nagy szilárdságúak.
 gazdálkodók, házilag állíthatják elő.